

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocații acestuia Macar Alexandru și Balan Angela, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016 și a sentinței Judecătoriai Edineț din 16 decembrie 2013, în cauza penală privindu-l pe,

Todoșciuc Roman Iurii, născut la 23 decembrie 1989, originar și domiciliat r-nul Edineț s. Hincăuți.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 30.05.2013-16.12.2013
2. instanța de apel: 23.01.2014-10.02.2016
3. instanța de recurs: 14.07.2016- 03.08.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriai Edineț din 16 decembrie 2013, Todoșciuc Roman Iurii, a fost achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (episodul în privința lui Ojog I.), pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Totodată, prin aceeași sentință Todoșciuc R. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 151 alin. (4) Cod penal, la 9 ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Toderica C., a fost admisă în principiu urmând ca quantumului despăgubirilor să-l stabilească instanța în ordinea civilă.

2. Potrivit sentinței menționate, de către organul de urmărire penală, Todoșciuc R., a fost pus sub învinuire pentru faptul că, prin înțelegere prealabilă și cu o persoană în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuse într-o procedură separată, la data 26 iulie 2012, în jurul orei 01.30, fiind ambii în stare de ebrietate alcoolică, deplasându-se pe drumul de ocolire a or. Edineț, cu autoturismul de model „BMW” cu n/î ED BG 909, ce era condus de către persoana în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost

disjuncte într-o procedură separată, în apropierea intersecției cu str. Hotinului, i-au întretăiat calea automobilului de model „VAZ-21154” cu n/î ED BG 786, ce era condus de către Ojog I., după care intenționat, încălcând ordinea publică, aplicând violența în prezența lui Turchina N. și Turchina T., i-au aplicat lui Ojog I. lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, cauzându-i leziuni ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane.*

La fel, potrivit sentinței s-a constatat, că Todoșciuc R., la data de 26 iulie 2012, în jurul orei 02.00, cu autoturismul de model „BMW” cu n/î ED BG 909, ce era condus de către o persoană în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuncte într-o procedură separată, deplasându-se prin or. Edineț, în apropiere de stația PECO „BEMOL”, de lângă cercul spre satul Gordinești, r-nul Edineț la depășirea autoturismului de model „Mercedes 280” cu n/î BR SK 777, ce era condus de către Rîmari Ig., căruia întretăindu-i calea, s-au oprit în fața acestuia, după ce intenționat, încălcând ordinea publică, aplicând violența, le-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Toderica S., Rîmari O., Rîmari Ig. și lui Banuh I., cauzându-le tuturor leziuni corporale ușoare.

Tot, Todoșciuc R., în timpul comiterii acțiunilor huliganice descrise mai sus, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți lui Toderica S., a.n. 13.03.1992, care în urma leziunilor corporale primite, la data de 31.07.2012, a decedat. Conform raportului de examinare medico-legală a cadavrului nr. 124 din 03.08.2012, moartea lui Toderica S. a survenit în rezultatul vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 26.07.2012, iar decesul acestuia se găsește în legătură cauzală cu vătămarile corporale primite.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Todoșciuc R. a fost calificată *de drept* de către instanța de judecată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încălcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșite de două persoane, precum și în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Todoșciuc R. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsă definitivă – 8 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului a invocat că:

- hotărârea primei instanțe urmează a fi apreciată drept legală cu excepția părții motivate, prin care instanța de judecată a considerat oportun de a exclude din învinuirea adusă lui Todoșciuc R. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, semnul calificativ „săvârșită de două persoane”;

- instanța contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, nu a evaluat fiecare probă, la baza sentinței de condamnare a pus declarațiile părților vătămate Banuh I., Rîmari I., martorului ocular Margarint N., martorului confidențial Fortuna I., dar urma să aprecieze și declarațiile inculpatului;

- săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu calificativul „săvârșită de două persoane” se confirmă și prin celelalte probe examinate în instanța de judecată, iar excluderea acestui calificativ este contrară prevederilor art. 325 Cod de procedură penală;

- instanța urma să modifice învinuirea adusă, să constate vinovăția inculpatului, dar nu să se expună asupra faptului, precum că Toderică S. a fost lovit numai de către inculpat, deoarece indirect a exclus posibilitatea ca persoana în privința căreia a fost disjunsă cauza penală, să fie vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

3.2 Avocatul Balan A. în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia parțial, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Todoșciuc R. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, în rest să fie menținută sentința.

În motivarea apelului a invocat:

- martorul „Fortuna” fiind audiat în condiții de confidențialitate, în cadrul urmăririi penale, declarațiile cărui au fost date citirii în prima instanță, a explicat că numai un singur băiat din cei trei din automobilul „Mercedes” a fost lovit cu pumnii, picioarele și cu capul de asfalt, și că acesta a fost lovit doar de Vengherschi G., însă instanța a stabilit că Toderica S. a fost lovit doar de inculpatul Todoșciuc R., prin ce a comis o eroare gravă de fapt;

- declarația martorului „Fortuna”, la care s-a referit prima instanță, vine în contradicție cu rapoartele de expertiză medico-legale și cu declarațiile inculpatului;

- din declarațiile martorului Margarint N., se constată că acesta a văzut cum Todoșciuc R. a lovit doar două persoane și nu cunoaște pe nici unul din cei loviți, deci prima instanță a denaturat declarațiile acestuia, dar și procesul-verbal de cercetare la fața locului, pentru a-și motiva soluția de condamnare, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- circumstanțele constatate de prima instanță, precum că Toderica S. a decedat de la o singură lovitură puternică, produsă cu mâna dreaptă de inculpat în partea stângă a capului decedatului, nu au servit obiect al cercetării judecătorești, lipsind din învinuire, de asemenea nici din probele administrate nu se poate deduce acest fapt, prin ce a fost încălcat dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil;

- din probele administrate este cert că declarațiile părților vătămate Banuh I., Rîmari I. și Rîmari O., a martorilor „Fortuna” audiat în condiții de confidențialitate

și Margarint N. cu privire la evenimentele petrecute lângă stația „Bemol” în noaptea de 26 iulie 2012 sunt contradictorii;

- părțile vătămate Banuh I., Rîmari I. și Rîmari O., martorii Șveț A. și Margarint N. nu au văzut cine l-a lovit pe Toderica S., iar martorul „Fortuna” a declarat că Vengherschi G., l-a bătut pe Toderica S.;

- a fost adoptată sentința de condamnare în privința lui Todoșciuc R. în lipsa constatării motivului ultimului de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, deoarece s-a constatat că Vengherschi G. era acea persoană care a inițiat conflictul, iar Todoșciuc R. nu a avut nici un motiv să se certe cu cei din automobilul „Mercedes” și să aplice leziuni corporale grave, ce s-ar fi soldat cu decesul persoanei;

- din ansamblul de probe se constată, că dacă Toderica S. urma tratament medical corespunzător, avea șanse de însănătoșire totală, totodată ultimul a fost lipsit de tratament medical nu din cauza inculpatului și nici din cauza lui Vengherschi G., astfel lipsește legătura de cauzalitate dintre starea de sănătate a victimei și deces;

- prima instanță, prin respingerea cererilor de audiere în ședință a martorilor oculari, a încălcat dreptul inculpatului de a-și dovedi poziția de nevinovăție și de examinare a cauzei în termen rezonabil;

- a fost încălcat dreptul la apărare a lui Todoșciuc R., deoarece martorul Fortuna I., a fost audiat în fața judecătorului de instrucție în lipsa avocatului inculpatului;

- soluția primei instanțe este afectată de erori de drept sub aspectul încălcării prevederilor art. 24 Cod de procedură penală, ce reglementează principiul contradictorialității, astfel instanța nu a dat răspus învinuirii înaintate de partea acuzării și argumentelor serioase invocate de partea apărării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Balan A. în numele inculpatului și admis apelul declarat de procuror, fiind casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Todoșciuc R. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, ca fiind săvârșită de două persoane, vina acestuia, se confirmă prin declarațiile martorului Ursan A., precum și prin materialele cauzei și anume: ordonanța de începere a urmăririi penale din 01.08.2012, (f.d. 1, v. I); raportul din 26.07.2012 (f.d. 4, v. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 26.07.2012 (f.d. 5-6, v. I); plîngerea lui Rîmari Ig. (f.d. 11, v. I); plîngerea lui Rîmari O. (f.d. 13 - 14, v. I); informație din 30.07.2012 parvenită prin intermediul serviciului

„902” (f.d. 15, v. I); plîngerea lui Toderica S. adresată CPR Edineț (f.d. 16 v. I); raport de examinare medico-legală nr. 485 din 26.07.2012 în privința lui Toderica S. (f.d. 18, v. I); raportul de examinare medico-legală a cadavrului nr. 124 din 01.08.2012 (f.d. 37-38, v. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 129-D din 13.08.2012 (f.d. 130, v. I); raport de expertiză medico-legală nr. 555 din 14.08.2012 (f.d. 131, v. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 556 din 14.08.2012 în privința lui Rîmari Ig. (f.d. 132, v. I); raport R-2 nr. 2137 din 31.07.2012 (f.d. 157, v. I); recipisa lui Toderica C. de permitere a efectuării cercetării la fața locului și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 31.07.2012 cu planșa fotografică (f.d. 159-164, v. I); proces-verbal de confruntare dintre învinuitul Todoșciuc R. și partea vătămată Rîmari Ig. (f.d. 178, v. I); proces verbal de audiere a martorului Fortuna I. (f.d. 42-44 v. II); raport de expertiză medico-legală pe documente medicale nr. 156-D din 25.10.2012 (f.d. 50-51 v. III); raportul de examinare medico-legală a cadavrului nr. 454 din 08.11.2012 (f.d. 166-178 v. II); procesul verbal de audiere a părții vătămate Banuh I. (f.d. 117-120 v. III); proces-verbal de audiere a succesorului părții vătămate Toderica C. (f.d. 123-125 v. III); declarațiile martorilor Șveț A. (f.d. 163-166 v. III) și Margarint N. (f.d. 172-178 v. III).

Cu referire la recursul declarat de procuror, instanța de apel a reținut, că prima instanță deși a verificat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, însă nu a dat probelor administrate o apreciere legală, astfel concluzia acestuia în ceea ce privește excluderea din învinuirea adusă lui Todoșciuc R. în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, a semnului calificativ „săvârșită de două persoane”, este una eronată.

Instanța de apel a stabilit, că conform plîngerii depuse la CP Edineț de către Toderică S., acesta de la bun început a indicat că a fost lovit cu pumnii și picioarele în regiunea capului și pe diferite părți ale corpului și nu de o singură persoană.

De asemenea, s-a stabilit, că atât inculpatul cât și cealaltă persoană i-a aplicat lovituri decedatului Toderica S., doar că este imposibil de stabilit cine și câte lovituri a aplicat și care lovitură cu pumnii sau picioarele a fost periculoasă pentru victimă, astfel este imposibil de a delimita acțiunile inculpatului de acțiunile celeilalte persoane, din care considerent este eronată soluția primei instanțe, precum că partea vătămată a fost lovită numai de inculpat.

Instanța de apel a constatat, că Todoșciuc R., la data de 26.07.2012, în jurul orei 02.00, cu autoturismul de model „BMW” cu n/î ED BG 909, ce era condus de către o persoană în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuse într-o procedură separată, deplasându-se prin or. Edineț, în apropiere de stația PECO „BEMOL”, de lângă cercul spre s. Gordinești, r-nul Edineț, au ieșit la depășirea autoturismului de model „Mercedes 280” cu n/î BR SK 777, ce era condus de Rîmari Ig., căruia întretăindu-i calea, s-au oprit în fața acestuia, după ce intenționat, încălcând ordinea publică, aplicând violența, le-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Toderica S., Rîmari O., Rîmari Ig. și lui Banuh I., cauzându-le tuturor leziuni corporale ușoare.

În timpul comiterii acțiunilor huliganice descrise mai sus, Todoșciuc R. împreună cu o persoană în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuse într-o procedură separată, i-au aplicat multiple lovituri

cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului lui Toderica S. născut la 13.03.1992, care în urma leziunilor corporale primite, la data de 31.07.2012, a decedat. Conform raportului de examinare medico-legală a cadavrului nr. 124 din 03.08.2012, moartea lui Toderica S. a survenit în rezultatul vătămarilor corporale grave, periculoase pentru viață, produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 26.07.2012, iar decesul acestuia se găsește în legătură cauzală cu vătămarile corporale primite.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Balan A. în numele inculpatului, instanța de apel a menționat, că nu pot fi reținute afirmațiile invocate, precum că nu au fost prezentate probe ce ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, sentința a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 8 alin. (3), 101, 385, 398 Cod de procedură penală, deoarece aceste afirmații se combat prin ansamblul de probe cercetate de instanțele de fond, nefiind stabilite careva abateri de la procedura penală, iar părțile participante au avut drepturi egale.

Ce ține de afirmația invocată de avocat, precum că sentința de condamnare a fost emisă în baza unei circumstanțe de fapt, care nu a servit obiect al cercetării judecătorești, instanța de apel a indicat asupra acestui aspect, că soluția dată a instanței contravine probelor administrate concluzionând, că vătămarile corporale grave, ce au provocat decesul lui Toderica S. au fost cauzate atât de inculpat, cât și de o altă persoană, în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuse într-o procedură separată.

Instanța de apel nu a putut reține nici argumentul, cu referire la declarațiile martorului Fortuna I., indicând că din declarațiile acestuia, verificate suplimentar de instanța de apel reiese, că atât Vengherschi G., cât și inculpatul i-au aplicat lovituri decedatului, care s-a ales cu lovituri corporale grave, periculoase pentru viață și decesul lui Toderica S. se găsește în legătură cauzală cu vătămarile corporale primite.

Instanța de apel a notat, că inculpatul a fost recunoscut vinovat pe episodul de huliganism față de Toderica S., Rîmari O. și alții, săvârșit la data de 26.07.2012, orele 02.00, manifestat prin încălcarea ordinii publice, aplicarea violenței și aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele de către inculpat și o altă persoană, în privința căreia de către organul de urmărire penală materialele au fost disjuse într-o procedură separată. Inculpatul nu contestă condamnarea pe acest episod, nefiind de acord doar cu pedeapsa aplicată. Totodată a constatat, că anume în timpul comiterii acțiunilor huliganice au fost aplicate lovituri lui Toderica S., care în urma leziunilor corporale primite, la data de 31.07.2012 a decedat.

Astfel, instanța de apel a precizat, că atât inculpatul, cât și cealaltă persoană, au participat la săvârșirea faptei, ei au acționat împreună, în aceeași perioadă de timp, nimeni din ei nu a intervenit cu propunerea de a soluționa conflictul pe cale pașnică, iar acțiunile lor la moment nu pot fi delimitate.

Totodată, instanța de apel a respins și afirmația invocată, precum că din declarațiile martorului „Fortuna” rezultă, că Toderica S. a fost lovit doar o singură dată, deoarece prin rapoartele de expertize medico-legale s-a stabilit, că la Toderica

S. au fost depistate multiple leziuni corporale, pe diferite părți a corpului, iar în plângerea adresată de către partea vătămată Toderica S. la data de 31.07.2012, ultimul a indicat, că a fost bătut nu de o singură persoană, dar de persoane necunoscute, fapt din care rezultă, că pentru el persoanele necunoscute erau inculpatul și cealaltă persoană, în privința căreia materialele au fost disjuse în procedură separată, circumstanțele date fiind confirmate și de martorul Margarint N. Tot, din aceleași motive instanța de apel a respins și afirmația, precum că Toderică S. a fost bătut doar de Vengherschi G.

Instanța de apel a considerat necesar a respinge și afirmația invocată, precum că a fost stabilit cu certitudine, că fractura osului frontal a decedatului Toderica S. a fost produsă prin izbirea capului decedatului de carosabilul asfaltat de către Vengherschi G. și că aceste fapte concrete sunt descrise de martorul „Fortuna”, deoarece s-a constatat, că inculpatul și a doua persoană au acționat în comun și este imposibil de stabilit a cui lovitură a produs vătămarea corporală gravă, de la care a survenit decesul părții vătămate.

Cât privește argumentul, referitor la faptul, că prin declarațiile părților vătămate Banuh I., Rîmari I. și Rîmari O., martorilor Șveț A., Margarint N. s-a constatat cu certitudine, că nici unul din ei nu au văzut ca Todoșciuc R. să-l fi lovit pe Toderica S., instanța de apel a menționat că din declarațiile persoanelor enunțate se confirmă că atât inculpatul, cât și cealaltă persoană, care era împreună cu el, au acționat în comun, au lovit persoanele implicate la conflict, printre care era prezent și Toderica S., cauzându-i vătămări grave, ca urmare survenind decesul victimei din imprudență.

Ce ține de motivul, că anume Vengherschi G. a inițiat conflictul și a dorit răzbunare pentru deteriorarea automobilului său, instanța de apel a stabilit că Todoșciuc R. a participat la conflictul cu cei din automobilul „Mercedes” și a aplicat lovituri ce s-au soldat cu decesul persoanei, având scopul de a se răzbuna pe aceste persoane, care au tamponat aripa automobilului „BMW”, în care se afla și el, fiind condus de Vengherschi G.

De asemenea, instanța de apel a respins și critica, ce ține de faptul că dacă Toderica S. primea tratamentul corespunzător, decesul putea fi evitat, menționând că este doar o presupunere, deoarece potrivit raportului de examinare medico-legală nr. 124 din 01.08.2012 a cadavrului, s-a stabilit cu certitudine, că decesul lui Toderica S. se găsește în legătură cauzală cu vătămarile corporale primite.

Instanța de apel a conchis, că avocatul în apel a relatat faptele conform viziunii formate de apărare, argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite pe parcursul examinării cauzei, iar motivele invocate privind achitarea inculpatului de învinuirea adusă în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, nu pot fi reținute, deoarece probele cercetate confirmă pe deplin vinovăția inculpatului.

La fel, instanța de apel a constatat, că fapta infracțională a fost săvârșită la data de 26 iulie 2012, când sancțiunea art. 151 alin. (4) Cod penal, era mai blândă comparativ cu modificările introduse prin Legea nr. 119 din 23.05.2013, în vigoare din 21.06.2013, astfel a stabilit pedeapsa conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de apel a considerat ca fiind lipsite de temei și solicitările avocatului referitor la numirea inculpatului a unei pedepse sub formă de amendă în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, cât și procurorului, privind aplicarea inculpatului a unei pedepse mai blânde sub formă de închisoare pe un termen mai mic, decât cel stabilit de prima instanță, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, deși contestă sentința în latura excluderii semnului calificativ „săvârșit de două persoane”.

La aplicarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la lege, are un copil minor la întreținere, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, concluzionând că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge prin aplicarea în privința acestuia a pedepsei cu închisoare.

6. Hotărârile judecătorești adoptate la caz, sânt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1. Avocatul Macar A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Todoșciuc R. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea recursului, invocă:

- instanța de apel nu a examinat probele în ansamblu, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, de asemenea a ignorat prevederile art. 414 alin. (1), art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată nici o probă din cele la care se referă în partea descriptivă a deciziei, pe care și-a întemeiat soluția;

- declarațiile martorilor Fortuna I., audiat în condiții de confidențialitate și Ursan A. (martori cheie) au fost denaturate de instanțele de fond, iar între declarațiile martorilor Margarint N., Ursan A. și Fortuna I. sunt contradicții;

- părțile vătămate Banuh I., Rîmari I., Rîmari O. și martorii Șveț A., Margarint N. nu au văzut cine l-a bătut pe Toderica S.;

- lipsește legătura causală directă dintre vătămarea integrității corporale a lui Toderica S. și decesul acestuia, deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr. 156-D din 25.10.2010, s-a stabilit că între leziunile constatate și decesul lui Toderica S. este o legătură causală indirectă;

- partea acuzării urma să demonstreze prezența intenției nu doar la acțiunile de vătămare corporală gravă, dar și prezența intenției de admiterea a survenirii consecințelor, de asemenea nu a fost demonstrat faptul pricinuirii vătămarilor corporale grave cu intenție;

- din declarațiile martorilor și rapoartele de expertiză medico-legale nu se confirmă că Todoșciuc R. a cauzat vătămări grave lui Toderica S., deoarece primul nici nu l-a lovit;

- instanța de apel a majorat pedeapsa aplicată lui Todoșciuc R., fără ca participanții la proces să solicite acest lucru, mai mult în apelul declarat de procuror, acesta a solicitat stabilirea unei pedepse de 8 ani 6 luni închisoare, pe

când instanța de apel din oficiu a agravat situația inculpatului, depășind limitele apelurilor declarate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpat, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Todoșciuc R. să fie achitat de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, iar în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă. În motivarea recursului invocă aceleași motive ca și avocatul Macar A.

6.3. Avocatul Balan A. în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei, deoarece erorile comise nu pot fi corectate de instanța de recurs.

În motivarea recursului invocă:

- probele au fost apreciate contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, astfel procesul în privința lui Todoșciuc R. a fost unul inechitabil;

- declarațiile martorilor Fortuna I. și Ursan A., precum că Todoșciuc R. nu a aplicat lovituri persoanei pe care îl bătea Vengherschi G., nu au fost combătute cu alte probe și coroborează cu concluziile expertizei medico-legale în comisie nr. 454 din 10.01.2013, cât și cu declarațiile inculpatului;

- instanța de apel în mod general a concluzionat, că totalitatea probelor administrate dovedesc că Todoșciuc R. și Vengherschi G. au acționat concomitent și intenționat, fără a indica care probe confirmă că inculpatul ar fi aplicat careva lovituri lui Toderica S., astfel a pronunțat o soluție greșită și nemotivată, de asemenea nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile martorilor;

- decizia este lipsită de o constatare concretă și precisă la argumentele invocate în apeluri.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând de a le respinge ca inadmisibile. Din textul recursurilor declarate, se evidențiază că recurenții în mod decisiv, își motivează recursurile prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Astfel, recursurile nominalizate nu conțin argumentele ilegalității hotărârii instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, cerințe stipulate la art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. Hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare, aceasta corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, iar cele invocate de recurenți nu constituie temei de pronunțare a unei hotărâri de achitare. Instanța de apel corect a conchis, că întreaga sistemă de probe coroborează între ele și confirmă vina inculpatului în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4), art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal. La aplicarea pedepsei s-a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din cuprinsul recursurilor declarate de către inculpat și avocații acestuia Macar A. și Balan A. se reține, că aceștia invocă ca temei de drept pct. 6), 8) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurenți și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel, rejudecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Todoșciuc R. este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Nu pot fi reținute de către Colegiul penal nici alegațiile ce se referă la faptul, că decizia este lipsită de o constatare concretă și precisă la argumentele invocate în

apeluri, deoarece exemplele date de către avocatul Balan A., sunt niște interpretări proprii asupra argumentelor din decizia instanței de apel.

Cât privește motivele invocate de recurenți, precum că inculpatul nu este vinovat în comiterea faptei imputate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, precum și argumentele invocate în acest sens, Colegiul penal se va expune asupra acestora la cercetarea incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs reține, că inculpatul și avocatul acestuia Macar A. invocă în prezenta speță concomitent temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Însă, din conținutul recursurilor declarate Colegiul atestă, că în opinia acestora, inculpatul nu a aplicat careva lovituri lui Toderică S., astfel nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal. Deci, în atare împrejurări, instanța de recurs consideră că, de fapt, inculpatul și avocatul acestuia Macar A. în recursurile declarate semnaleză temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal în acțiunile inculpatului, solicitând în cele din urmă achitarea ultimului. Respectiv, este alogică invocarea concomitentă și a temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, fiindcă în asemenea abordare se subînțelege, că totuși inculpatul a săvârșit o careva infracțiune, însă aceasta nu a fost încadrată juridic corect. Totodată, din conținutul recursurilor nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursurile prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

De remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurenților invocate în recursuri, referitor la nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios, și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurenților, pe care Colegiul le însușește.

În cauza supusă judecării Colegiul consideră, că instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o evaluare justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că din declarațiile martorilor și rapoartele de expertiză medico-legale se confirmă că nu Todoșciuc R. a cauzat vătămări grave lui Toderica S., dat fiind faptul că primul nici nu l-a lovit, astfel nu este vinovat în comiterea faptei imputate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă, că faptul vătămării intenționate grave a integrității corporale și a sănătății lui Toderica S., care a provocat decesul ultimului, inclusiv și de către inculpat, se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- plângerea și explicația depusă la poliție de către Toderica S. la data de 31.07.2012, prin care solicită a fi luate măsuri cu persoanele necunoscute care la data de 26.07.2012, în jurul orei 02.20 l-au lovit cu pumnii și picioarele în regiunea capului;

- declarațiile părții vătămate Rîmari I., care a relatat că în momentul când au ieșit din bar el a urcat la volanul automobilului „Mercedes”, Toderica S. pe bancheta din față, iar Rîmari O. și Banuh I. pe bancheta din spate. Când au ieșit din mașină, el, Toderică S. și Banuh I., persoanele necunoscute care au ieșit din automobilul BMW au început să-i bată;

- declarațiile părții vătămate Rîmari O., care a declarat că în momentul când au ieșit din bar la volanul automobilului „Mercedes” a urcat Rîmari I., Toderica S. a urcat pe bancheta din față, iar el cu Banuh I. pe bancheta din spate. Pe drum a adormit și peste ceva timp a simțit că este scos din automobil și îl băteau 2 bărbați;

- declarațiile martorului Margarint N., conform căruia când mașinile s-au tamponat, primul a ieșit din automobilul de model „BMW” inculpatul, apoi Vengherschi G., care examina mașina, iar inculpatul era pe jumătate în automobilul „Mercedes” la ușa din dreapta din urmă, unul din băieți era deja jos și nu a văzut cine anume l-a lovit. Todoșciuc R. a lovit pe trei băieți, unul din ei era jos, al doilea era pe partea opusă a drumului, al treilea era în chiuvetă și ulterior a fugit. El i-a spus lui Vengherschi G. să-l liniștească pe inculpat, să se oprească, după ce s-a urcat în mașină, apoi din nou a ieșit afară și a văzut, cum Vengherschi G. se bătea cu șoferul automobilului „Mercedes”, inculpatul se bătea cu un băiat pe partea opusă a drumului, iar băiatul care se afla jos pe carosabil așa și a rămas nemișcat. Inculpatul i-a tras unuia din băieți un pumn, care a căzut în chiuvet, iar Vengherschi G. î-l târa pe altul din drum la bordură, apoi l-a stropit pe unul cu apă, după ce au urcat în mașină și au plecat. Nu cunoaște pe cine Vengherschi G. î-l stropea cu apă, dar probabil pe cel care era culcat la pământ și care era fără cunoștință, care nu se mai ridicase;

- declarațiile martorului Fortuna I., care a menționat că persoana care era alături de șofer din automobilul „Mercedes” l-a lovit pe Todoșciuc R., apoi ultimul l-a lovit înapoi și acesta a căzut, între timp șoferul de la Mercedes s-a apropiat de Todoșciuc R., ultimul l-a lovit, șoferul a fugit spre stație și din automobilul „BMW” a ieșit Vengherschi G., care s-a îndreptat spre șoferul de la Mercedesului.

Vengherschi G. a observat și a treia persoană, care a ieșit din automobilul „Mercedes”, pe care a lovit-o, ultima a căzut jos și la fel o bătea. În acel timp, Todoșciuc R. îl uda cu apă peste cap pe cel pe care l-a lovit primul și se afla pe bancheta din față:

- declarațiile martorului Ursan A., conform căruia din automobilul „BMW” au coborât 2 băieți, din „Mercedes” au ieșit 3 persoane. Inculpatul a început a se bate cu doi, adică cu șoferul și pasagerul automobilului „Mercedes”. În acest timp șoferul automobilului „BMW” a început a se bate cu persoana care a coborât de pe bancheta din spate a automobilului „Mercedes”, ultimul l-a dat jos și a început a-l bate cu picioarele și cu capul de asfalt. Toate persoanele au început a se bate între ei, Todoșciuc R. i-a dat repede jos pe doi:

- raportul de examinare medico-legală nr. 485 din 26.07.2012 a lui Toderica S., din care rezultă, că la ultimul s-a depistat comotie cerebrală, echimoze, edem și o plagă la față care au fost produse, prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la data indicată de însuși Toderică S. – 26.07.2012;

- raportul de examinare medico-legală nr. 124 din 01.08.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 129-D din 13.08.2012 a cadavrului Toderică S., conform cărora moartea a survenit în rezultatul traumatismului cranio-cerebral închis, exprimat prin fractura osului frontal pe stânga, hemoragie subarahnoidală și în ventricolii cerebrale, hemoragie sub meningea cerebelului. De asemenea, la cadavru au fost depistate și alte leziuni corporale. Vătămările corporale descrise au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, posibil la 26.07.2012, în circumstanțele indicate, se califică ca grave periculoase pentru viață. Între decesul lui Toderică S. și leziunile corporale primite există legătură cauzală.

Instanța de recurs conchide, că toate aceste probe coroborează între ele și indică, inclusiv la Todoșciuc R., că a lovit persoanele implicate în conflict, printre care era prezent și Toderica S., care în urma leziunilor corporale primite a decedat, fapt ce confirmă latura subiectivă a faptei prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, și anume intenția lui Todoșciuc G. față de urmările prejudiciabile primare (vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății) și imprudența față de urmările prejudiciabile secundare (decesul victimei).

De asemenea, instanța de recurs atestă, că instanța de apel corect a reținut și faptul, că inculpatul a fost recunoscut vinovat și pe episodul de huliganism, săvârșit la data de 26.07.2012 în jurul orei 02.00, manifestat prin încălcarea ordinii publice, aplicarea violenței și aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele de către inculpat și o altă persoană, față de Toderica S. și alții. Totodată s-a constatat, că anume în timpul comiterii acțiunilor huliganice, au fost aplicate lovituri lui Toderica S., în urma cărora ultimul la data de 31.07.2012 a decedat, astfel condamnarea pe acest episod, nu a fost contestată de către partea apărării, fiind manifestat doar dezacordul cu pedeapsa aplicată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Cât privește aserțiunea recurenților, precum că instanța de apel nu a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată nici o probă din cele la care se referă în partea descriptivă a deciziei, pe care și-a întemeiat soluția, instanța de

recurs verificând actele și lucrările dosarului reține, că în cuprinsul filei 118-119 v. IV, procesul-verbal al ședinței judiciare din 05.08.2015 în instanța de apel, se atestă faptul că au fost date citire materialelor cauzei penale, inclusiv rapoartelor de expertiză, declarațiilor martorilor și a părților vătămate, astfel în procesul-verbal fiind consemnate toate probele ce au fost indicate și în partea descriptivă a hotărârii instanței de apel.

Referitor la invocările recurenților, precum că lipsește legătura cauzală directă dintre vătămarea integrității corporale a lui Toderică S. și decesul acestuia, deoarece conform raportului de expertiză medico-legală nr. 156-D din 25.10.2012 s-a stabilit că între leziunile constatate și decesul lui Toderica S. este o legătură cauzală indirectă, instanța de recurs le consideră nefondate.

Astfel, rezultând din considerentele teoretice, latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (4) art. 151 Cod penal, se caracterizează prin vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății (urmările prejudiciabile primare), care, la rândul său, a implicat producerea unor urmări prejudiciabile și mai grave-decesul victimei (urmările prejudiciabile secundare). Norma de la alin. (4) art. 151 Cod penal, prevede răspundere penală pentru două infracțiuni: 1) vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății și 2) lipsirea de viață din imprudență, deoarece, aceste două infracțiuni au fost reunite în una singură, orientarea principală a faptei subiectului o formează vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, iar decesul victimei a reprezentat consecințele firești ale faptei, însă nedorite și neadmise de subiect. Decesul victimei trebuie să se găsească într-o legătură de cauzalitate directă cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății. Mai mult această legătură de cauzalitate trebuie să fie cuprinsă de vinovăția făptuitorului.

Deci raportând, considerațiunile teoretice, la circumstanțele cauzei și cumulul de probe, Colegiul reține, că legătura de cauzalitate directă dintre decesul părții vătămate Toderica S. cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății, și faptul că această legătură de cauzalitate este cuprinsă de vinovăția inculpatului, se confirmă prin faptul că ultimul, împreună cu cealaltă persoană, coborând din automobilul de model BMW, apropiindu-se de persoanele din automobilul Mercedes, intenționat le-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, inclusiv și lui Toderica S., iar conform raportului de examinare medico-legală nr. 124 din 01.08.2012 s-a stabilit, că decesul lui Toderica S. se găsește în legătură cauzală cu vătămările primare. Ce ține de constatările raportului de expertiză medico-legală nr. 156-D din 25.10.2012, conform căruia s-a stabilit că între leziunile constatate și decesul lui Toderica S. este o legătură cauzală indirectă, instanța de recurs atestă, că concluziile date sunt combătute de către raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 454 din 08.11.2012, în care este indicat, că leziunile corporale depistate la examinarea medico-legală a cadavrului lui Toderica S. au fost produse prin mecanismul de lovire cu corpuri dure (cum ar fi pumnul, picior), posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță (a fost lovit cu pumnii și picioarele la 26.07.2012), în ansamblu se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care se află în legătură cauzală directă cu cauza decesului.

Ce ține de argumentul invocat de recurenți, precum că părțile vătămate Banuh I., Rîmari I., Rîmari O. și martorii Șveț A., Margarint N. nu au văzut cine l-a bătut pe Toderica S., Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, deoarece din declarațiile ultimilor se confirmă faptul, că persoanele necunoscute care au ieșit din automobilul BMW au început să bată persoanele din automobilul Mercedes, astfel Colegiul penală reține ca fiind justă concluzia instanței de apel, precum că din declarațiile persoanelor enunțate, suplimentar se confirmă că atât inculpatul, cât și cealaltă persoană, care era împreună cu el și au coborât din automobilul BMW, au acționat în comun, au lovit persoanele implicate în conflict, printre care era prezent și Toderica S., cauzându-i vătămări grave și ca urmare a survenit decesul victimei din imprudență.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursuri prin care menționează, că declarațiile martorilor Fortuna I., audiat în condiții de confidențialitate și Ursan A. (martori cheie) au fost denaturate de instanțele de fond, iar între declarațiile martorilor Margarint N., Ursan A. și Fortuna I. sunt contradicții, instanța de recurs constată, că martorii în cauză au dat declarații reieșind din cele văzute de ei, astfel toți au confirmat, că anume inculpatul cu cealaltă persoană au fost implicați în conflict și au cauzat lovituri părților vătămate, inclusiv și lui Toderica S., care ca urmare a vătămarilor corporale grave a decedat, fapt care a fost reținut just și de către instanța de apel.

La fel, este nefondată și critică din recurs prin care se invocă că declarațiile martorilor Fortuna I. și Ursan A., precum că Todoșciuc R. nu a aplicat lovituri persoanei pe care îl bătea Vengherschi G., nu au fost combătute cu alte probe și coroborează cu concluziile expertizei medico-legale în comisie nr. 454 din 10.01.2013, cât și cu declarațiile inculpatului.

În acest context, Colegiul penal menționează, faptul că anume Todoșciuc R. a aplicat primul lovitură lui Toderica S. se confirmă prin declarațiile părților vătămate Rîmari I., Rîmari O., care au menționat că Toderica S. se afla pe blancheta din față a automobilului Mercedes, iar din declarațiile martorilor Margarint N., Fortuna I. și Ursan A., se atestă că persoana care era alături de șofer din automobilul „Mercedes” l-a lovit pe Todoșciuc R., apoi ultimul l-a lovit înapoi și acesta a căzut.

Referitor la invocările părții apărării, precum că instanța de apel a majorat pedeapsa aplicată lui Todoșciuc R., fără ca participanții la proces să solicite acest lucru, mai mult în apelul declarat de procuror, acesta a solicitat stabilirea unei pedepse de 8 ani 6 luni închisoare, pe când instanța de apel din oficiu a agravat situația inculpatului, depășind limitele apelurilor declarate, instanța de recurs le consideră nefondate.

Conform pct. 12.4 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr. 22 din 12.12.2005, regula neagrării situației se aplică tuturor titularilor dreptului de apel, cu excepția cazului cînd procurorul atacă hotărârea în defavoarea inculpatului, iar instanța de apel este în drept, după caz, de a-i agrava situația acestuia în orice sens.

La acest capitol, instanța de recurs menționează, că în partea descriptivă a apelului declarat de procuror acesta critică hotărârea primei instanțe, menționând că eronat a fost exclusă din învinuirea adusă lui Todoșciuc R. a semnelui calificativ „săvârșită de două persoane”, solicitând a fi casată, cu aplicarea unei pedepse corespunzătoare faptei comise, personalității inculpatului și atitudinii lui față de consecințele create, precum și celelalte condiții de individualizare a pedepsei. Instanța de apel, judecând cauza, a admis apelul declarat de procuror, a constatat vinovăția lui Todoșciuc R. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, ca fiind săvârșită de două persoane, a casat sentința parțial și a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, Todoșciuc R. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani închisoare. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Prin urmare, instanța de recurs constată, că dat fiind faptul că instanța de apel la solicitarea procurorului a constatat săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, de către inculpat cu calificativul „săvârșită de două persoane”, această instanță având prerogativa de sancționare a celui vinovat și dreptul de a individualiza pedeapsa inculpatului, ținând cont și de prevederile art. 61, 75 Cod penal, corect a dispus de dreptul acesteia și a majorat pedeapsa lui Todoșciuc R., stabilindu-i definitiv 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Argumentul recurentului, precum că inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, urmează să-i fie numită o pedeapsă sub formă de amendă, Colegiul îl consideră nefondat, deoarece instanța de apel just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite ce se clasifică ca mai puțin gravă, de persoana inculpatului care nu este la prima abatere de la lege, are un copil minor la întreținere, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, precum și de prevederile normelor prevăzute de partea Generală a Codului penal. Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa de 2 ani închisoare stabilită în sarcina inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Așadar, în contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la calificarea acțiunilor și vinovăția inculpatului sunt corecte și corespund materialului probator, iar pedeapsa aplicată de către instanța de apel este echitabilă și în limitele legii penale.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocații acestuia Macar Alexandru și Balan Angela, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Todoșciuc Roman Iurii**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 26 august 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie